

« zurück blättern vor »

SZNAPS subst. m. (f.), ab 1861; auch *sznap*, *sznapa*, *śnapa*, *śnaps*. **1** ‘Schluck’ – ‘łyk, haust’: SWIL. **2** ‘Branntwein’ – ‘wódka’: 1869 Wiśl.w: Prz.Tyg.Życ 6, DOR *Kieliszek (...) sznapy poprzedził positek*. o 1881 Or. Król 81, WIECZ *Co pan pijesz rano? Sznapę!* o 1887 Koś.Słup. 8, WIECZ *Wiesz przecie, że śnapa nie pijam*. o (1895) 1955 Tram. s.15, WIECZ *Pokrzepiono zaraz sznapsem nieszczęsnego sportsmena*. o (1896) 1955 Reym.Kom. 43, WIECZ *Każ dyrektor dać sznapa, to coś powiem – zaczął znowu Glas*. o (1897) 1950 Żer.Grzech 80, DOR *Życie moje, można by nazwać życiem pod psem. Ani garderoby, ani pieniędzy na sznapę, ani perspektywy zrobienia majątku*. o (†1902) 1926 Dyg.Na Warsz. 14, WIECZ *Po boczkowi wypijał drugi tegi kieliszek sznapa i wtedy długo już należało czekać, nim się nasycił*. o 1910 Trub.nr 17 s.4, WIECZ *Nade mną się zlitujcie, na sznapa podarujcie... Dziwicie się, że dziś proszę was? No, bo sznapa mi się chce*. o 1956 WiechŚmieję I 363, DOR *Gramofon się nakręca, koleżków sprowadza, sznaps i zakąska na stole*. – SWIL (posp.), SW, DOR. ◇ **Var:** *sznap* subst. m., [hapax] 1910 Trub.nr 17 s.4, WIECZ; *sznapa* subst. f., 1869 Wiśl.w: Prz.Tyg.Życ 6, DOR o [LBel.] 1913 Hop. 3, WIECZ – SW (gw.), DOR (rub. rzad.); *śnaps* subst. m., 1895 Tram. s.15, WIECZ – SWIL, SW (gw.), DOR (posp.); *śnapa* subst. f., 1910 Oj rety! 4, WIECZ o [LBel.] 1913 Trub.nr 22 s.7, WIECZ; *śnaps* subst. m., 1887 Koś.Słup. 8, WIECZ o [LBel.] †1902 Dyg., SW – nur SW (gw.). ◇ **Etym:** nhd. *Schnaps* subst. m., ‘die Menge Branntwein, die man auf einmal schlucken kann; der Branntwein selbst’, GRI. ◇ **Der:** *sznapsować* v. imp., ‘Branntwein trinken’, [hapax] (†1875) 1925 Niemoj.J.Wspom. 20, DOR, nur für Inh. 2; *sznapsik* subst. m., 1875–1876 Prz.Tyg.Życia 13, DOR, zuerst geb. SW, nur für Inh. 2; *sznapsowy* adj., [hapax] 1894 Wioślarka s.33, WIECZ, zuerst geb. SW, nur für Inh. 2. ♦ SW hält *sznaps* für mundartlich und verweist auf *sznapa*; jedoch erscheint *sznaps* bereits 1895 (s.o.) und 1897 (s.o.) in literarischen Texten, allerdings in umgangssprachlichem Kontext. Die Formen *śnapa*, *śnaps* in den Belegen oben unterstreichen den ursprünglichen mundartlichen (Stadtmundart!) Charakter des Wortes. Das Femininum wohl nach poln. *wódka* subst. f., ‘Schnaps’.

« zurück blättern vor »